ANUL XXV Nr. 103 — Număr special de Paşti 8 pagini 100 lei — Taxa poştală plătită în numerar conform aprobării Dir. Gen. P. T. T. No. 34.148/945 — Duminică 6 Mai 1945

GAZETA SPORTURILOR

BIROURILE: Str. Ing. A. Saligny, 2 BUCUREŞTI

TELEFOANE: Direcţia 6.13.65; Secretariat 5.91.86; Administraţia 5.91.86; Tipografia 3.26.60

DIRECTOR N. PAPAGHEORGHE

PRIM REDACTOR L. ROŞIANU

ABONAMENTE	3 Luni	6 Luni
Particulari	3.000	6 000
Autorităţi. Instituţii		
Cluburi	6.000	12.000

PROPRIETAR S. A. „GAZETA SPORTURILOR" inscris Trib. Ilfov sub Nr. 2..|938 Administrator Delegat, Al. Iliescu

Cuvânt pascal

Paşti. Creştinească sărbătoare de Primăvară, cu şapte denii înşirate seară de seară în Săptămâna Mare, cu trei zile apoi de veselie, de bucurii, de viaţă sgomotoasă şi totuşi patriarhală.

E Sâmbătă în miezul nopţii. Biserica e cufundată în întuneric şi credincioşii aşteaptă tăcuţi şi sfioşi prima lumânare aprinsă în altar:

— „Veniţi de luaţi lumină"...

Una câte una, lumânările prind viaţă şi glasul tuturor celor prezenţi sparge noaptea, cu melodia care străbate în acelaş timp toată creştinătatea.

— Christos a înviat!

Se crapă de ziuă. Prima zi de Paşti. Sportivii, miile de sportivi care populează arenele şi se frământă pe marginea unui scor sau pentru trei-patru puncte în minus sau în plus, vor fi prezenţi şi astăzi şi mâine şi Marţi. Sportul e o tradiţie de Paşti. Ca şi ouăle roşii. Nu poate fi Paşti fără ouă şi fără turneu pascal. Un turneu proporţional cu vremurile. Mai pretenţios sau mai puţin sonor. Dar turneu.

Mâine, când creştinescul „Pace vouă" va deveni o realitate, când tunul nu se va mai auzi nicăeri, când va înceta uriaşa încleştare a războiului, vom aştepta iar turneele pascale cu tot ceeace are lumea mai bun în sport. Astăzi însă, la turneele care reprezintă o tradiţie, ne purtăm gândul la cei de pe front, la prietenii noştrii dragi — la sportivii care au acuma arme în mâini — urându-le cu glasul cald, sincer, al tuturor „Christos a înviat"!

P. Hidioşanu

SPORTIVI AMERICANI SUB ZODIA LUI MARTE

Campioni şi foşti campioni luptă, în toate colţurile lumii sub drapelul înstelat al Statelor Unite

U.S.A. ARMY, armata Statelor Unite ale Americei, are în rândurile ei cel mai numeros contingent de sportivi cu nume de o rezonanţă mondială. De altfel sub fiecare uniforma a armatei americane se găseşte un corp oţelit, cu muşchii arcuiţi, cu pielea bronzată de soarele stadioanelor şi piscinelor, întrun cuvânt: un sportiv. Şi acest lucru a fost posibil pentru că, în afară de libertate, muncă şi umanitate, marele popor de peste ocean şi-a făcut şi din sport un crez.

Ce poate fi mai semnificativ, în privinţa aceasta, decât faptul că doi dintre cei mai glorioşi conducători ai armatelor americane, generalii Eisenhower şi Bradley au un bogat trecut sportiv. Cel de al doilea, generalul Omar Bradley are o performanţă sportivă puţin obişnuită la activul său: a reprezentat Statele Unite la Olimpiada dela Stockholm, în proba de pentatlon, în care s'a clasat al treilea primele două locuri fiind ocupate de atleţii suedezi.

Dar, să revenim la celebrităţile sportului american a căror faimă a făcut ocolul lumii şi pe care războiul le-a risipit pe toate meridianele.

Iată-l pe Cornelius Warmerdam, un veritabil „olandez sburător" (olandez prin origine, sburător prin vocaţia lui de săritor cu prăjina) colindând apele însorite ale Pacificului ca locotenent pe un vas purtător de avioane. In orele de destindere meditează, probabil, că locul lui ar fi fost mai nimerit pe un „Liberator" având în vedere pasiunea lui de a se ridica până la înălţimi neatinse încă de nici-un om pentru a trece stacheta cu ajutorul prăjinei lui de bambus.

In privinţa aceasta, Earl Meadows, cel ce deţinea recordul mondial la săritura cu prăjina, înaintea lui Warmerdam, a fost mai favorizat de Fortuna deoarece face parte din corpul 14 aviatic care operează deasupra Japoniei. Ceva mai mult chiar, Meadows, l-a întrecut de câtva timp pe Warmerdam fiind „-nălţat" la gradul de căpitan.

Mitraliera din Detroit

Odată cu începerea acestui războiu total era firesc ca şi „mitraliera din Detroit" să fie chemată ca să-şi facă datoria pe front. Şi Joe Louis — căci despre el este vorba — şi-a făcut cu prisosinţă datoria luând parte, rând pe rând, la debarcările din nordul Africei, sudul Italiei şi apusul Franţei. Actualmente se află în concediu, la New-York în aşteptarea unei ultime debarcări, acea din răsăritul Japoniei.

Blozis, aruncătorul Nr. 1

Dintre aşii atletismului american, Al. Blozis, campionul mondial la aruncarea greutăţii, şi-a însuşit un nou titlu, acela de aruncător No. 1 de grenade al armatei americane. Performanţa care i-a adus acest invidiat titlu, acela de aruncător No. 1 de unde se afla unitatea sa. Blozi a reuşit aici o aruncare de 97 yarda (88,27 (mtr.) întrecând cu mult vechiul record de 88½ yards deţinut de capocalul Mike Rizzo.

SPORTIVUL DE CARIERA Daniluck în postura de „batsmann» (bătător). Pentru el amicalul de base-ball este un prilej de menţinere a formei, un uşor antrenament pentru matchurile oficiale pe care le va susţine după venirea păcii.

(Instantaneu luat cu ocazia matchului de base-ball disputat acum câtva timp pe UFSR).

Campionul misionar

Gil Dodds, campionul Statelor Unite pe o milă, care ar fi putut deveni un bun infanterist şi a metamorfozat — sub zodia lui Marte — în capelan (preot) misionar.

In această calitate, fondistul Dodds oficiază pe lângă una din bazele americane din apele Chinei. Trebue să ştiţi dealtfel că Gil Dodds este student în teologie. In felul acesta nu o să vă mai pară atât de senzaţional faptul că un campion poate fi totodată preot-misionar.

Şi sportivii capătă «Legion of merit»

Nu rareori sportivii sunt remarcaţi pentru vitejia şi disciplina lor şi, în consecinţă, răsplătiţi prin citare pe ordin de zi sau chiar decorare.

AMATORUL ...d. Cpt: Glaude, practică base-ballul ca un simplu divertisment numai pentru plăcerea care o oferă destinderea fizică obişnuiţilor stadionului.

(Instantaneu luat cu ocazia matchului de base-ball disputat la UFSR).

Printre aceştia se numără şi Lt.col. Billy Arnold, automobilist emerit, câştigătorul ultimei ediţii a Circuitului Indianopolis de aproape 500 km. care a primit „Legion of merit" pentru desăvârşita organizare a unui serviciu aviatic american aflat în Anglia.

La Bucureşti

Şi printre membrii misiunii americane din România, ca şi în celelalte părţi ale lumii, se află câţiva sportivi „de carieră" alături de foarte numeroşi amatori. Dintre primii am avut prilejul să prezentăm cititorilor noştri pe George Barr, jucător de basket-ball întrunul din cluburile de frunte ale Statelor Unite. Barr mai

(Continuare în pagina 6-a)

Un reportaj de: SEBASTIAN BONIFACIU

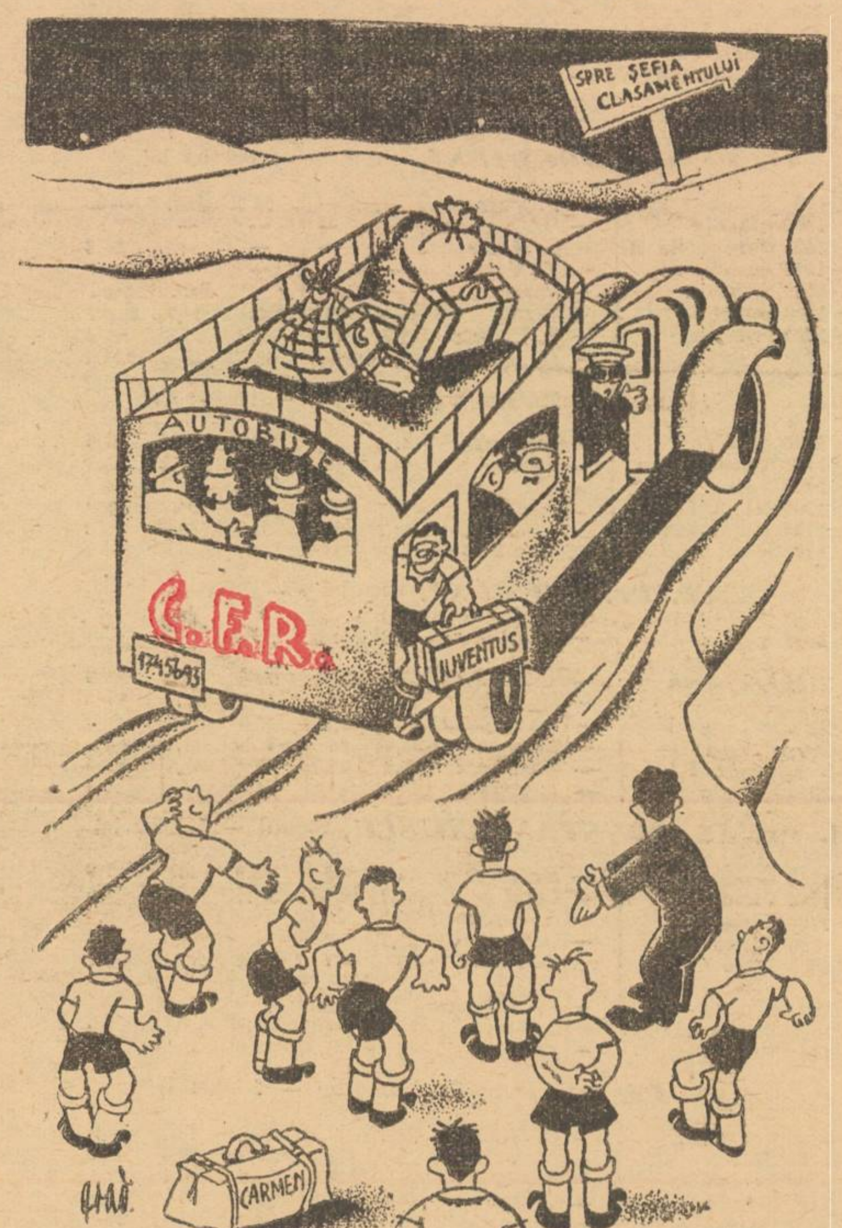
Să ciocnim...

de A. NOL

Să ciocneşti ouă de Paşte
Este foarte natural,
Ştim cu toţii că ciocnitul
E ceva tradiţional.
Să ciocneşti ouă de Paşte
E normal, e şi firesc,
Numai anul ăsta... nu prea,
Fiindcă nu prea... se găsesc,
Insă vouă, «sportagii»,
De_asta nu vă pasă vouă,
Căci sportivii veritabili
Se ciocnesc şi fără ouă,
Ca să vezi cum se ciocneşte
Absolut tot ce-i sportiv,
Să luăm mai întâi ping-pong-ul
Un sport la... diminutiv
Căci la sportuleţul ăsta
Te căzneşti cu_o rachetică
Să arunci peste plăsuţă
O infimă mingiulică,
Insă vezi că mingea asta
Vrând să sară peste plasă
Nu ascultă la comandă
Şi cade mereu sub masă,
Te apleci, fugi după dânsa
Insă până s'o găseşti
Te loveşti mereu de masă
Şi cu capul te ciocneşti
Chiar dacă mă duc la football
De ciocnit tot n'o să scap
Fiindcă la un singur corner
Se ciocnesc toţi cap în cap
Când partida-i «amicală»,
Jucătorii mai chiulesc,
Insă, ca o compensaţie
Cu arbitrul se ciocnesc.
Când partida-i oficială
(Nu glumesc ca Stan Palanca)
Apoi iese o ciocnire
Mai rău ca la Vintileanca,
Şi mai şi e cu rugbyştii
De ei nici nu mai vorbesc,
Ei fac un «mêlée» pe minge
Şi-o ciocnesc până'o turtesc
Uite, automobilistul
A greşit şi el, că-i om:
A făcut un tur sau două
Şi s'a şi ciocnit de-un pom
La gazetă, secretarul
De redacţie 'n chip şi fel
Iţi tot cere manuscrise
Şi te tot ciocneşti de el,
Dar acest ciocnit empiric
Ce oricine îl cunoaşte
Nu se'mpacă cu tradiţia
Care cere ou de Paşte
Şi-atunci haidem, toţi sportivii
Să facem un lucru nou,
Să deschidem competiţia:
«Marea cursă după_un ou»,
Hai să facem un cross country.
Sau de nu, un simplu cross
Pentru procurarea unui
Singur ou, proaspăt. frumos,
Alergare ca Derby-ul:
Cine_i primul la potou,
Ăla să câştige premiul
Cel mai important: un ou.
Dar când cu atâta trudă
Oul ăsta-l cucereşti,
Deşi Paştele ţi-o cere,
Nu_ţi mai vine să-l ciocneşti,
Şi de nu vrei nici de frică
Să-l ciocneşti, că-i lucru rar
Hai, în cinstea lui, drăguţul,
Să ciocnim câte_un pahar,

CHESTIA ZILEI

F. C. Carmen, fiind învins de CFR. Juventus a luat şefia clasamentului.

D. IONEL MOCIORNIŢA: — Bine domnule şofeur, ce-mi făcuşi? Autobuzul era rezervat pentru băeţii mei...

ŞOFEURUL (arbitrul Gorcea): — E adevărat; dar aceştia au venit cu benzina lor...

Anchetă pascală

Vedeta mea preferată

Răspund mulţi despre mulţi

Aspecte variate şi gusturi asemănătoare

Prezentare de BUCUR BERCEANU

Avem şi noi cultul vedetelor ca şi Smith Ferqusson din Birmingham, John Bogart din Chicago, Marcel River din Paris, sau atâţi alţi exponenţi reprezentativi ai ţărilor de pe întinsul — sferic — al globului. Facem şi noi „frumos" în faţa artei lui Irene Dune, ne amuză şi ne captivă manifestările de copil mare ale lui Garry Copper ne place bărbaţilor Darothy Lamour sau — femeilor — John Payne. Dar cultul vedetelor este mai rece la noi ca aiurea. Ne manifestăm ataşamentul pentru preferatul sau preferata noastră cu mai reţinută exaltare decât alţii. Nu le smulgem hainele pe stradă, pentru amintiri, nu concurăm la licitaţia gulerelor tari care nu le mai poartă, nu solicităm şuviţe de păr nici vârfuri de unghie — cu care să ne închidem în colţuri mai retrase pentru a mângâia, numai cu privirea, fragmentul din fiinţa dragă ce ne umple gândurile. Nu facem nimic din toate acestea, nici măcar ceva asemănător. Vedetele noastre, din oricare domeniu ar fi ele, primesc prinosul admiraţiei sub altă formă, care variază dela caz la caz. Pot circula liniştite pe stradă, ca mine sau ca dvs., pot fuma ţigări „Naţionale" — fără să le reproşăm — pot mânca floricele pe calea Victoriei, pot cumpăra şi mărfuri în rate dacă li se dau. Toate acestea nu ne privesc. Nu le acordăm importanţa care ne-ar putea distrage de la ocupaţiunile sau preocupările noastre cotidiene, căci nu sunt mai grave decât ultimile urcări de preţuri, cota eventuală a curselor de cai sau lipsa chibriturilor. Intră toate, dacă vreţi, în ambianta care ne creiază viaţa de toate zilele, cu micile şi marile ei bucurii şi necazuri.

In sport însă, vedeta preferată are oarecum un regim mai de favoare. Adulaţia publicului e mai caldă, mai latină, deşi — uneori — acest început de temperament mai năvalnic, aduce urechilor epitete amintind animale sfinte la unele popoare, dar numai simple cornute la noi.

Sportul — rege, foot-ballul, oferă aspecte mai variate temei folosită anchetei mele şi rândurile care urmează vor dovedi că gusturile sunt diferite şi că aşa cum sunt a'avem ce le face.

Flamaropol în fruntea listei

Pentru Flamaropol am discutat cu d-ra Nuţi Anghelescu, alături de care am şezut — recent — la un match. Nu i-am cerut, cum aţi crede, să-mi vorbească tocmai despre centrul atacant al Juventusului. Ci liberă şi nesiiă de nimeni mi-a declarat:

(Continuare în pagina 6-a)

INAINTE DE MATCH

Matchul de box Petre Pop — Cheo Morejon se va disputa a doua zi de Paşti, pe arena Venus.

— Ştii că azi e a doua zi de Paşti?...
— De ce mă întrebi?
— Fiindcă în repriza treia n'ai să mai ştii!...

Sportivi de acum 20 de ani

Câteva aspecte din trecutul sportului nostru

Sportul românesc are deja un trecut. Unul nu prea îndepărtat dar totuşi plin de amintiri frumoase momente care ne prilejuesc evocarea unor pagini pline de melancolie ale epocei pe care am trăit-o. Desigur, nu a vremii eroice a foot_ball ului, când la Bucureşti se juca pentru prima oară mingea. Eram prea tineri atunci... Dar prin 1917, când ocupaţia germană mai domina Capitala ne amintim de mişcarea nautică dela «Tir» când se făceau concursuri pantomină şi întreceri de înnot. De atunci s'a închegat temeinic sportul de apă şi au apărut primii înotători.

Atunci l'am văzut prima dată pe Eugen Dumitrescu, redactorul şi colegul nostru dela «Gazeta Sporturilor» «Jenny» nu era pe atunci un om serios, grav şi cu ochelari, aşa cum îl vedem astăzi. Era un elev de liceu sburdalnic şi pus pe şagă. Sărea viol de pe trambulina de zece metrii. Pirpiriu şi negricios, cocoţat taman sus, te obliga să pui mâna streaşină la ochi ca să-l vezi când sare din faţa plopului ce acoperea spatele trambulinei. Ce a momţii când Jenny a trebuit să lupte cu germanul Nikulai care mai târziu a învins pe Mund, campionul Europei... «Tirul» era arhiplin de lume şi voi, puştii, eram sus pe ziduri să vedem mai bine. Au fost trei? ; au fost cinci, sărituri? ; nu nemai amintim. Cert este cu Jenny Dumitrescu a făcut câteva sărituri magnifice, spintecând aerul în acrobaţii îndrăzneţe. Când s'a anunţat că «Jenny» a învins, nimeni nu era mai mândrii ca noi. Il priveam cu admiraţie

Manole Florescu

Prin 1924, a apărut o revelaţie a curselor de fond în apă: Emanoil Florescu. Noul înotător a învins pe Mişu Focşa, pe Hagi Tudorachi şi ameninţa campionatul regional pe care l'a câştigat. Florescu era contrabasist la Operă şi vara lăsa muzica pentru înnot. Câţi ani a dominat nataţia? Poate zece, cincisprezece ani era concurent aprig al tuturor curselor. A fost de

— art. vg. —

(Continuare în pag. 6-a)

Allo, allo, Bucureşti!...

„Internationalii" timişoreni caută un adversar pentru data de 21 Maiu

— O iniţiativă a lui Schwartz şi Bürger şi un eventual joc în Capitală al vedetelor de 18 karate: Zombory, Cotormany, Steiner, Bindea, Taenzer, Ciolac etc. etc. —

TIMIŞOARA, 4 (Prin telefon) — Cunoscuţii internaţionali de football Schwartz şi Bürger, au luat iniţiativa de a forma o echipă compusă exclusiv din fostele vedete ale naţionalei, pe care vor s'o prezinte publicului bucureştean întrun joc care-l propun pentru data de Luni 21 Maiu, de Sf. Constantin şi Elena.

Formaţia de internaţionali la care s'au oprit cei doi iniţiatori este următoarea:

ZOMBORY — BURGER STEINER, II — STEINER I. Cotormani DEHELEANU — TANZER, SCHWARTZ, CIOLAC, ORPEA, BINDEA.

Rezerve: CHIROIU, OSTERMAN, COHN.

Echipa internaţionalilor este dispusă să primească replica oricărei echipe bucureştene, chiar divizionară.

In ceace priveşte forma „bătrânilor", nu este nici o grije, pentrucă majoritatea fiind antrenori îşi menţin condiţia fizică nealterată. Iar coeziunea echipei o asigură prin matchuri săptămânale, în fiecare Sâmbătă. In ultima întâlnire, internaţionalii au dispus de echipa cartierului Fabrica cu 6—4.

BINDEA

N. R. Informaţia corespondentului nostru ne-a stârnit amintirile. Nimeni nu poate rezista la avizul atâtor nume care au făcut gloria footballului românesc. Din Timişoara, patria celor mai autentice vedete şi a formaţiilor Chinezul, Ripensia, C. A. T., R.G.M.T., etc., ne vine vestea că foştii internaţionali, posesori ai unui stil de cea mai înaltă clasă, vor să arate bucureştenilor cum trebue jucat football-ul. Faptul are o semnificaţie şi putem spune pe drept cuvânt că la 21 Maiu vom putea vedea din nou echipa naţională a României.

Numărul viitor al gazetei noastre VA APARE **Miercuri 9 Maiu** la orele obişnuite cuprinzând rezultatele şi cronicile complete ale tuturor manifestaţiilor din zilele de Paşti.